

ТРИВАЄ РОЗБУДОВА СТРУКТУРИ БОЯРСЬКОЇ ГРОМАДИ

Чергове засідання 6 сесії Боярської міської ради VIII скликання відбулося 25 лютого.

В роботі сесії взяли участь 33 з 34 депутатів. Головував Олександр Зарубін.

На розгляд пленарного засідання було винесено та розглянуто майже сімдесят питань порядку денного.

Зокрема, затверджено звіти Боярської міської ради та Тарасівської, Забірської, Малутиківської, Княжицької, Дзвинківської та Новосілівської сільських рад за 2020 рік.

Створено Управління праці та соціального захисту населення Боярської міської ради, а також Управління капітального будівництва БМР та затверджено їх положення.

Затверджено Положення, графік роботи, адреси віддалених робочих місць адміністраторів управління «Центр надання адміністративних послуг» виконавчого комітету Бо-

ярської міської ради.

Утворено комунальні підприємства «Теплові мережі» та «Благоустрій громади» Боярської міської ради.

Прийнято до комунальної власності Боярської міської ради майно, основні засоби та матеріально-технічну базу КНП «Центр первинної допомоги Києво-Святошинської районної ради».

Внесено зміни до рішення 5 сесії «Про бюджет Боярської міської територіальної громади на 2021 рік у новій редакції».

МІСЬКІ КОШТИ – З ПРОГРАМИ НА ПРОГРАМУ

У зв'язку з реформою адміністративного устрою, Боярка вчергове постала перед викликом – існуюче приміщення відділу Нацполіції по вул. Хрещатик, 88 перейшло у розпорядження Бучанського району. «Нашій громаді з нуля доведеться створити в місті Боярський відділ поліції Фастівського району, – про це повідо-

мив Боярський міський голова Олександр Зарубін, вносячи з голосу питання до порядку денного чергової 6 сесії Боярської міської ради VIII скликання 25 лютого 2021 року. – Нині в єдиному придатному приміщенні, що знаходиться в Боярці на розі вулиць Вокзальної та Грушевського, створюють належні умови для роботи поліцейських офіцерів громади.

Хочу нагадати, що на минулій сесії рішенням від 26 січня 2021 року за № 5/106 затверджено Програму по забезпеченню охорони публічного порядку, зміцнення правопорядку, охорони прав і свобод громадян, профілактики злочинності та правопорушень на 2021-2023 роки», яка тоді була ухвалена без фінансування», – зазначив Олександр Зарубін.

Рішенням VI сесії цю програму та програму «Профілактики правопорушень Боярської міської територіальної громад на 2021 рік», затверджену рішенням сесії Боярської міської ради 22 грудня 2020

року за № 4/37 визнано такими, що втратили чинність. Натомість затверджено Програму «Поліцейський офіцер громади» на 2021 рік з фінансуванням у сумі 4 млн. грн.

Міський голова представив депутатам начальника управління поліції Фастівського району Романа Шамрая. «В умовах реформи адміністративно-територіального устрою нині нам необхідно вирішити проблему щодо створення нового Боярського відділення поліції. З необхідних за штатним розписом 58 одиниць, маємо лише 24 одиниці особового складу. Нині працівники поліції, які обслуговують Боярську громаду, тимчасово працюють на п'ятому поверсі Бучанського управління поліції по вул. Хрещатик. Власного приміщення поки що не маємо. Триває і розподіл матеріально-технічної бази. Та переконаний, що разом з депутатами ми вирішимо усі проблеми». Принагідно Роман Шамрай представив присутнім начальника відділення № 1 м. Боярка Фастівського районного управління НП Віктора Проценка.

Таким витонченим жестом вдалося зняти напругу навколо ситуації, яка утворилася навколо подальшого фінансування з міського бюджету діяльності ГФ «Боярський міський патруль».

На сесії прозвучали запитання від представників громадськості щодо фінансування Програми профілактики правопорушень та участі громадських формувань в охороні громадського порядку. Міський голова Олександр Зарубін зазначив, що це питання буде розглядатися і вирішуватиметься питання щодо фінансування цієї програми.

РОЗВИТОК ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

Також рішенням сесії створено «Інклюзивно-ресурсний центр Боярської міської ради», а також затверджено програму розвитку інклюзивної освіти. Це рішення на своїй сторінці у

Фейсбукі прокоментувала начальниця управління освіти Ірина Гайдамачук:

«Що це за установа? Інклюзивно-ресурсний центр є установою, що створюється з метою забезпечення права дітей з особливими освітніми потребами від 2 до 18 років на здобуття дошкільної та загальної середньої освіти, у тому числі у професійно-технічних навчальних закладах, шляхом проведення комплексної психолого-педагогічної оцінки розвитку дитини з особливими освітніми потребами, надання їм психолого-педагогічної допомоги та забезпечення системного кваліфікованого супроводження.

Створення та діяльність такого Центру у Боярській територіальній громаді сприятиме забезпеченню дітям з особливими освітніми потребами необхідної психолого-педагогічної підтримки, з урахуванням їх індивідуальних потреб, а також має стати ефективним засобом забезпечення прав таких осіб на освіту, сприяння розвитку їх особистості, поліпшення стану їх здоров'я та якості життя, підвищення рівня участі у житті громади.

Прийняття цього рішення дозволить продовжити реалізацію комплексу заходів щодо поліпшення доступу осіб з особливими освітніми потребами до освітніх послуг».

ДЕПУТАТСЬКА РОКІРОВКА

У депутатському складі Боярської міської ради відбулися зміни. Депутат БМР Павло Коркін склав свої повноваження. У зв'язку з цим Боярська міська територіальна виборча комісія ухвалила постанову про реєстрацію депутатом міської ради Любомиром Лавріненком від Київської територіальної організації Політичної партії «Європейська солідарність». Її зачитав секретар ради Віталій Савенко.

Любов Степанівна подякувала своїм виборцям, які дали їй можливість і надалі відстоювати їх інтереси в Боярській міській раді.

МІСЬКА РАДА ВІДМОВИЛА ДЕРЖГЕОНАДРАМ

Серед рішень чергової 6 сесії Боярської міської ради два стосуються земель у селах Забір'я і Тарасівка. Рішення ухвалені після розгляду депутатських звернень Олександра Борецького.

Депутати підтримали і рішення про відмову у наданні погодження продажу на аукціоні спеціального дозволу на користування надрами з метою геологічного вивчення торфу, сапропелю, піску, у тому числі дослідно-промислової розробки корисних копалин загальнодержавного значення ділянок «Став-4» і «Став-5», які

розташовані в с. Забір'я Боярської територіальної громади Київської області.

Необхідність в ухваленні цього рішення виникла після того, як Державна служба геології та надр України (Держгеонадра) звернулася до Боярської міської ради з відповідним листом. У ньому зазначалося, що геологічне вивчення зазначених територій проводиться з метою можливого планування видобутку торфу, сапропелю, піску, у тому числі дослідно-промислової розробки корисних копалин.

Продовження на стор. 2

Початок на стор. 1

Варто наголосити, що водо- йми «Став-4» і «Став-5» знаходяться в межах с. Забір'я. Відповідно до генерального плану, затвердженого рішенням Забірської сільської ради від 20.12.2019 р. № 613, на цій прилеглий території існують зелені насадження, які використовуються для організації відпочинку населення, туризму та проведення спортивних заходів.

Стратегією розвитку громад м. Боярка та навколишніх населених пунктів до 2025 року ці території передбачені для розвитку туризму і рекреації. Стратегічні та операційні цілі затвердженої Стратегії розвитку не передбачають промислове видобування корисних копалин. Внесення змін до Стратегії розвитку можливе лише після проведення громадських слухань. Це питання не виносилося на розгляд громадськості.

Територія ставків знаходиться в безпосередній близькості до природоохоронної території — об'єкта Смарагдової мережі UA0000338 і запланованого до створення об'єкта природно-заповідного фонду НПП «Приірпіння та Чернечий ліс».

Промисловий видобуток корисних копалин на території водних об'єктів «Став-4» і «Став-5», а також на прилеглих територіях прибережно-захис-

них смуг негативно вплине на ґрунтовий покрив, знищить рослинний покрив в зоні планованої діяльності, змінить мікрокліматичні умови даної території та територій, які прилягають до неї. Можливим наслідком такої діяльності будуть зміни гідрологічного режиму та стану водних об'єктів в районі провадження діяльності, зміни у видовому та кількісному складі гідробіотів та в цілому запустить незворотні процеси знищення середовища існування і втрати кормових ресурсів для видів тварин, занесених до Червоної Книги України.

Також території «Став-4» і «Став-5» використовувались для ведення рибного господарства і в подальшому є наміри використовувати їх для вирощування аквакультур.

«Боярка-інформ» поцікавилася у старости села Забір'я Олесі Бондаренко: як вона сприймає рішення Боярської міської ради про відмову Держгеонадрам.

Пані Олеся наголосила, що цілком поділяє думку про необхідність максимального збереження рекреаційного напрямку використання забірських водойм. «Думаю, що переважна більшість жителів Забір'я поділяє мою думку: не можна перетворювати наші ставки на виробництво з видобутку піску або будь-яких інших корисних копалин».

ЗАХИСТИТИ ПРАВО ГРОМАДИ НА ЗЕМЛЮ

Зокрема, йдеться про вжиття заходів по поверненню земельних ділянок загальною площею майже 4 га до земель Боярської міської територіальної громади і недопущення створення (будівництва) комунальним підприємством «Благоустрій Крюківщина» кладовища в адміністративних межах с. Тарасівка.

Під час вивчення наявних документів було виявлено, що ці земельні ділянки знаходяться в адміністративних межах с. Тарасівка, яке нині входить до складу Боярської громади. Вони обліковуються як землі сільськогосподарського призначення з цільовим призначенням — для ведення товарного сільськогосподарського виробництва.

Але внаслідок сумнівних об'єктів у 2020 році прийняті до земель комунальної власності Крюківщинської сільської ради.

Також встановлено, що рішенням Крюківщинської сільської ради 68 сесії 7 скликання від 17.09.2020 № 7/3 надано дозвіл КП «Благоустрій Крюківщини» Крюківщинської сільської ради на розроблення проекту землеустрою щодо відведення у постійне користування за рахунок земель запасу комунальної власності Крюківщинської сільської ради земельних ділянок загальною площею 3,9737 га з цільовим призначенням — землі загального користування, код КВЦПЗ — 18.00 (для створення кладовища) на території Тарасівської сільської ради Києво-Святошинського району Київської області. Це рішення ухвалено з численними пору-

шеннями земельного законодавства України.

На думку Олександра Борецького, вирішення цього питання буде дуже непростим. Але Боярській громаді варто вжити вичерпних заходів щодо недопущення небажаного будівництва сусідньою громадою на території Тарасівки об'єкта підвищеного ризику і зупинення привласнення повноважень Боярської територіальної громади іншим органом місцевого самоврядування.

Тож вирішено підтримати вимоги, вказані у депутатському зверненні депутата Боярської міської ради VIII скликання Олександра Борецького від 15.02.2021 №VIII-ЗП-14 щодо вжиття заходів по поверненню земельних ділянок до земель Боярської міської територіальної громади і недопущення створення (будівництва) в адміністративних межах с. Тарасівка кладовища КП «Благоустрій Крюківщини» на вказаній території.

А також направити до Вишневої міської ради Бучанського району Київської області депутатський запит депутата Боярської міської ради VIII скликання Борецького О. П. від 15.02.2021 №VIII-ЗВ-14 і лист обґрунтування щодо розгляду на пленарному засіданні Вишневої міської ради питання приведення у відповідність (скасування) рішень Крюківщинської сільської ради 67 сесії 7 скликання від 10.09.2020 № 9/29 і 9/30 і 68 сесії 7 скликання від 17.09.2020 № 7/3 (додаток 1) у зв'язку із невідповідністю вимогам земельного законодавства України.

ОЛЕКСАНДР ЗАРУБІН: «ЗАМІСТЬ СТРАЙКІВ ТРЕБА УСІЄЮ ГРОМАДОЮ ПОДБАТИ ПРО БЕЗПЕКУ ДІТЕЙ»

Трагедія, що сталася 16 лютого в Боярському ліцеї «Гармонія», сколихнула не лише Боярку. Боярська влада вдалася до законної практики — відсторонення від здійснення повноважень за посадою директорки БАЛ «Гармонія» Світлани Сушко на час проведення службового розслідування, починаючи з 18 лютого 2021 року з метою забезпечення ґрунтовної та всебічної оцінки причин нещасного випадку.

Цей крок міської влади викликав значну соціальну напругу серед освітян, які вбачали в цих діях політичні мотиви. 22 лютого біля Боярської міської ради відбулася акція на захист Світлани Сушко.

До речі, перед її учасниками виступила і бабуся дівчинки, яка померла. Вона намагалася донести до учасників зібрання думку, що проблема полягає не в діях міської влади. «Мою біду ніхто не відверне, Це питання потрібно ставити не тут і не тут потрібно стояти, — ледве стримуючись, говорила бабуся. — Потрібно вирішувати питання про кібербезпеку наших дітей. Я нікого не звинувачую, але дитину мені ніхто не поверне».

З приводу трагічної події на свої сторінці у Фейсбукі висловився міський голова Олександр Зарубін:

«Нещодавно поховали одну з двох дівчат-підлітків, які під час

шкільної перерви навідалися до аптеки та вжили величезну кількість недитячих ліків. Подібний випадок із отруєнням дітей відбувся днями в Умані, що свідчить про системність проблеми підліткового виховання та можливість повторення подібних трагедій.

Хто винен у смерті дитини посеред навчального дня? Аптекарі, які без будь-якого сумніву продають дітям величезну купу таблеток? Вчителі, яким байдуже на підліткові переживання учнів? Недостатня увага до кібербезпеки у соціальних мережах з боку батьків? Які профілактичні заходи мають здійснювати керівники освітніх закладів, щоб у майбутньому уникати подібних трагедій серед дітей?

Саме з метою виявлення системних проблем в організації безпеки навчального процесу мною ініційовано комісію для перевірки ліцею «Гармонія». На мій погляд, директор школи відповідальний не лише виключно за навчальний процес, а й за організацію побуту вчителів та дітей, дисципліни, безпеки тощо. Втім, тимчасове відсторонення від обов'язків директорки ліцею Світлани Сушко викликало чомусь публічний резонанс, що перевершує шок від трагедії з дітьми.

Шановні освітяни, батьківська спільнота, усі підписанти десятків звернень на захист адміністрації ліцею! Службове розслідування з тимчасовим відстороненням керівника — законна практика. Директора ліцею ніхто не звільняє, ніхто

заочно не звинувачує. Якщо комісія визначить, що керівництво здійснювало усі необхідні заходи з організації безпеки дітей, кадрових висновків не буде.

Не дай, Боже, відчувати жак батьків, які ранком привезли доньку до закладу освіти в повному здоров'ї, а вже вдень дізналися, що дитини немає. Тому маємо виявити і усунути всі системні проблеми в організації безпеки навчального процесу та більше уваги приділяти комплексному психологічному супроводу наших дітей під час відвідування закладів освіти.

Боярська влада не обмежиться аналізом трагедії лише в ліцеї «Гармонія». Ми ініціюємо комплексну перевірку всіх навчальних закладів Боярської територіальної громади, зокрема із метою визначення оптимальних безпекових заходів для уникнення подібних трагедій у майбутньому. Також вважаю доцільним проаналізувати діяльність наших аптек.

І не треба мене залякувати страйками та погрожувати імпічментами, а цькування співробітників міської ради не стане на заваді наданню неупередженої оцінки діям адміністрації закладу щодо обставин трагедії.

Ще раз висловлюю щирі співчуття родинам постраждалих дітей та запевняю у неупередженій оцінці фактів, що призвели до страшної трагедії в школі», — написав на своїй сторінці у Фейсбукі Боярський міський голова Олександр Зарубін.

СНІГ У ЦИФРАХ

Цього року лютий продемонстрував справжній зимовий характер — мороз і вдосталь снігу. Дітям — радість, а комунальникам — клопіт.

У що «обійшовся» комунальним службам сніг, який рясно вкрив наші вулиці — про це «Боярка-інформ» запитала уначальника КП «Боярське ГВУЖКГ» Віктора Камінського.

За його словами, під час прибирання снігу з проїжджої частини вулиць і тротуарів Бо-

ярської громади було задіяно — 7 одиниць техніки.

Кожен транспортний засіб та їх водії напружено працювали: МТЗ-82 — 290 годин; МТЗ-82 — 210 годин; Авант — 110 годин; КАМАЗ — 250 годин; МТЗ-82.1 — 240 годин; JCB 4CX — 190 годин; - МАЗ КДМ — 240 годин.

Для посипання доріг було заготовлено 320 тонн пісочно-соляної суміші.

Використано — 260 т. Залишок в резерві — 60 т.

ВАКАНСІЇ

КП «БОЯРКА-ВОДОКАНАЛ» ЗАПРОШУЄ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ

- електромонтерів 4, 5 розр.,
- електрогазозварників 4, 5 розр. (можливий потижневий графік роботи),
- слюсарів-ремонтників 4, 5 розр. (можливий потижневий графік роботи),
- машиніста екскаватора 4, 5 розр.,

- машиніста крану автомобільного 5 розр.

За потреби надається службове житло.

За довідками звертатися за телефонами: (04598) 41-165 — відділ кадрів, (04598) 41-265 — приймальня.

БОЯРСЬКА ГРОМАДА УВІЙШЛА В ТОП-10 ГРОМАД З НАЙБІЛЬШОЮ ІНСТИТУЦІЙНОЮ ПРИВАБЛИВІСТЮ В КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

За результатами обробки наданої громадами інформації Фондом «Регіональний центр економічних досліджень та підтримки бізнесу» сформований черговий рейтинг інституційної спроможності і сталого розвитку малих та середніх громад України з чисельністю населення до 150 тисяч.

Цього року фонд публікує кращі двадцятки громад по регіонах на замовлення. Першими сформовано рейтинги областей, громади яких виявили найбільшу активність у анкетуванні, і де обласні структури підтримки розвитку громад надали найбільшу допомогу фонду у отриманні необхідної інформації. Після цього буде опублікований рейтинг найкращих 200 громад України.

До Вашої уваги 20 найкращих громад Київської області станом на 1 січня 2021 року.

Рейтинг враховує 40 критеріальних показників та відображає інституційну привабливість громад у 2021 році.

Оцінено по області 68 громад.

Оцінено по Україні 1416 громад.

«Регіональний центр економічних досліджень та підтримки бізнесу» опублікував рейтинг кращих громад Київщини.

За результатами обробки наданої громадами інформації Фонд «Регіональний центр

РЕЙТИНГ КРАЩИХ 20 ГРОМАД КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ СТАНОМ НА 01.01.2021р.				
№	назва громади	область	тис.насел.	рейтинг
1	Славутицька	Київська	24,7	130,98
2	Тетіївська	Київська	31	118,79
3	Переяславська	Київська	32,2	107,98
4	Васильківська	Київська	45,6	88,72
5	Українська	Київська	20,7	83,47
6	Фастівська	Київська	63,4	78,06
7	Обухівська	Київська	42,7	77,13
8	Ірпінська	Київська	67,1	75,71
9	Боярська	Київська	52,5	72,76
10	Березанська	Київська	22,1	72,38
11	Бучанська	Київська	56,1	62,85
12	Бориспільська	Київська	80,1	49,42
13	Вишгородська	Київська	31,8	46,02
14	Немішайівська	Київська	15,1	42,98
15	Дівичківська	Київська	4,4	39,8
16	Великодимерська	Київська	30,2	37,58
17	Вишнева	Київська	47,3	37,25
18	Баришівська	Київська	27,3	30,27
19	Козинська	Київська	5,5	28,62
20	Ковалівська	Київська	6,6	25,07
Середній рейтинг по області				24,8
Середній рейтинг по Україні				18,84

економічних досліджень та підтримки бізнесу» сформував черговий рейтинг інституційної спроможності і сталого розвитку малих та середніх громад України з чисельністю населення до 150 тисяч станом на 1 січня 2021 року.

Цього року фонд публікує кращі двадцятки громад в регіонах. Рейтинг враховує 40 критеріальних показників та відображає інституційну привабливість громад Київщини у 2021 році.

Всього в області було оцінено 68 громад.

БЕЗОПЛАТНІ ЛАБОРАТОРНІ ТА ІНСТРУМЕНТАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Цього року для безоплатного здавання аналізів необхідно винятково електронне направлення. Аналізи, які потрібні для діагностики та визначення схеми лікування, є складовою медичних послуг. Відповідно, вони входять у пакети медичних послуг, які пацієнти можуть отримати безоплатно за Програмою медичних гарантій.

Окремого пакету з аналізами немає, більшість з них передбачені у інших пакетах, наприклад, пакеті безоплатної медичної допомоги на первинці, в пакеті амбулаторної допомоги та інших.

Кожен пацієнт, який уклав декларацію про вибір сімейного лікаря, терапевта чи педіатра, має право на безоплатний гарантований державою перелік медичних послуг на первинній ланці, що включає і аналізи. А також, за направленням лікаря, лабораторні дослідження пацієнт може отримати і на спеціалізованій ланці медичної допомоги.

Перелік послуг, які входять до пакету первинної медичної допомоги, чітко визначений і затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я № 504. Він передбачає такі аналізи:

- загальний аналіз крові з лейкоцитарною формулою;
- загальний аналіз сечі;
- загальний холестерин;
- глюкоза крові.

Також безоплатно пацієнт

може отримати на первинній ланці швидкі тести на: вагітність; тропонін; ВІЛ-інфекцію; вірусні гепатити та визначення антигену SARS-CoV-2.

На первинній ланці пацієнт може отримати аналізи, які передбачені в межах пакету первинної допомоги. Якщо потрібні інші аналізи, лікар направить на спеціалізовану ланку і пацієнт отримає їх безоплатно у закладах, які мають договір з Національною службою здоров'я України на амбулаторну допомогу.

Якщо пацієнту надають медичну допомогу в умовах стаціонару, то всі необхідні аналізи передбачені стаціонарними пакетами надання допомоги і мають бути зроблені у закладах. У пакет амбулаторної допомоги входить проведення загальних клінічних та біохімічних лабораторних обстежень, а також лабораторних досліджень з метаболічного скринінгу відповідно до чинного законодавства.

Також безоплатною є лабораторна та інструментальна діагностика і за іншими пакетами медичних послуг. Зокрема, 6 інструментальних досліджень для ранньої діагностики найпоширеніших серед українців онкозахворювань, які є пріоритетними послугами і виділені в окремі пакети. Це: маммографія, бронхоскопія, цистоско-

пія, гістоскопія, гастроскопія та колоноскопія.

З 1 квітня запрацює нова Програма медичних гарантій-2021, яка буде ще більше деталізована, відповідно до потреб пацієнта. Щоб пройти лабораторні дослідження безоплатно, пацієнту потрібне електронне направлення. Це важлива умова, адже завдяки електронному направленню, Національна служба здоров'я знає, якому закладу заплатити за надання пацієнту послугу.

В електронному направленні за Програмою медичних гарантій не вказується ні заклад, ні лікар, до якого направляють пацієнта. Лише код послуги та інформація про медзаклад і лікаря, який його створив. Місце, де отримати послуги пацієнт обирає самостійно серед медзакладів України, які мають договір з НСЗУ.

З електронним направленням лікаря пацієнт може звернутись по спеціалізовану медичну допомогу до приватної клініки, якщо вона має договір з НСЗУ на відповідний пакет послуг. Наприклад, амбулаторний, якщо йдеться про аналізи.

Звернення пацієнтів без направлення може бути платними. Оплата за такі послуги має здійснюватися офіційно, через касу закладу за тарифами, які затверджені органом місцевого самоврядування, що є власником закладу охорони здоров'я.

НОВІ ПІДХОДИ У ЛІКУВАННІ ТУБЕРКУЛЬОЗУ

Між ВБО «Конвіктус Україна», КНП КОР Київський обласний центр громадського здоров'я, КНП КОР «Київський обласний фтизіатричний центр» та Київською обласною організацією Товариства Червоного Хреста України було підписано Клінічний маршрут надання медичної допомоги хворим на туберкульоз. Шляхом координації дій та ролі кожної організації, передбачено впровадження соціальних, лікувальних, діагностичних підходів для забезпечення, виявлення та лікування людей, хворих на туберкульоз у Київській області.

Клінічний маршрут призначений для соціальних працівників Конвіктус

Україна, сімейних лікарів, лікарів-фтизіатрів, медичних працівників, які беруть участь у наданні медичної допомоги хворим на туберкульоз та представників обласної організації Товариства Червоного Хреста України, задіяних у медико-соціальному супроводі хворих на туберкульоз.

Завдяки чіткому встановленому алгоритму дій – від впровадження скринінгу на туберкульоз до забезпечення супроводу людини у лікуванні туберкульозу – очікуємо покращити виявлення хвороби на ранніх етапах, забезпечити безперешкодний доступ до лікування, а також підтримку під час самого лікування туберкульозу, особливо для представників уразливих груп населення Київської області.

БОЯРСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

РІШЕННЯ

від 09 лютого 2021 року

№ 3/2

м. Боярка

Про затвердження детального плану території, обмеженої вул. Матросова в м. Боярка та межею с. Нове

Керуючись Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності», Законом України «Про основи містобудування», Порядком розроблення містобудівної документації, затвердженим Наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 16.11.2011 р. № 290, планом зонування території м. Боярка, затвердженого рішенням Боярської міської ради від 16.10.2020 № 70/2706, –

ВИКОНКОМ МІСЬКОЇ РАДИ
ВИРІШИВ:

1. Затвердити детальний план території, обмеженої вул. Матросова в м. Боярка та межею с. Нове під будівництво офісно-складських приміщень.
2. Контроль за виконанням даного рішення покласти на заступника міського голови, згідно з розподілом функціональних обов'язків.

Міський голова

О. ЗАРУБІН

ДАНИНА ШАНИ ТА ВДЯЧНОСТІ

Сім років тому, у такий же морозяний день, відбувалися події, які назажди змінили історію України і утвердили шлях країни до незалежності.

Ця дорога завжди супроводжується кривавими жертвами, а вже потім шлях героїв встилають квітами. Це вже потім лунають слова молитов, у яких сплітається біль за полеглими та вдячність за їх подвиг.

19 лютого у боярському парку Перемоги біля пам'ятного знаку Героям Небесної Сотні та воїнів АТО відбувся мітинг.

Поминальну літію відслужили священики боярських парафій ПЦУ Дмитрій Присяжний, Василь Лило та Діонісій Лахтадир.

Виступили Боярський міський голова Олександр Зарубін та представник територіальної

оборони Олег Сидор. Звучали слова про ціну європейського вибору та звільнення від тоталітаризму, про щоденну варту українських військових, які нині протидіють російській агресії.

Хвилина мовчання та квіти

до пам'ятного знаку Героям Небесної Сотні та воїнів АТО, а також до меморіальної дошки Ігоря Бачинського на Стелі поблизу Боярського краєзнавчого музею стали даниною шани та вдячності полеглим борцям за волю та незалежність України.

КРИЖАНИЙ ВОГОНЬ: ЗУСТРІЧ З УЧАСНИКАМИ МАЙДАНУ

Цього ж дня, 19 лютого, у Боярському краєзнавчому музеї відбулася зустріч з учасниками Революції Гідності. Її організували з ініціативи музею та Центру соціально-психологічної реабілітації.

Зустріч відкрила заступниця міського голови Тетяна Кочкова. Вона зауважила, що події 2014 року стали поворотною точкою в історії України. «Сім років тому українці висловили свою позицію. Але нині не час розслаблятися. Нашу свободу і незалежність необхідно і надалі виборювати. Про це свідчать події на Сході України», — наголосила Тетяна Кочкова.

Модератор зустрічі — директорка ЦСПР Ангеліна Лахтадир зробила екскурс у події семирічної давнини, нагадавши, що серед полеглих учасників Майдану двоє наших земляків: боярчанин Ігор Бачинський та жорнівчанин Віталій Васильцов.

Про свою участь у буремних подіях розповіла Любов Лавріненко, яка опікувалася санітарною та харчовою безпекою учасників Революції Гідності.

«Продуктів люди нанесли силу-силенну. На початках все було звалено в одну купу. І потрібно було терміново давати усьому раду», — згадувала Любов Степанівна. Для неї події Майдану продовжилися волонтерською діяльністю. Вона відчувала,

що необхідно всіляко допомагати українським воїнам, дітям зі Сходу України, вимушеним переселенцям. І допомагала, допомагала...

Також своїми спогадами поділилися Любов Шимко та Віталій Приймаченко, які несли чергування на буремному Майдані, і були серед тисяч учасників Революції Гідності, де смерть збрала свій врожай, де кувалася нова історія України.

ДОВІРЯЙТЕ СВОЮ БЕЗПЕКУ ФАХІВЦЯМ

При КП «БВУЖКГ» діє служба по обслуговуванню та експлуатації димовентиляційних каналів (димоходів) з метою запобігання нещасних випадків при експлуатації природного газу.

Приймальня служби знаходиться за адресою: м. Боярка, вул. Чернишевського, 2. Консультації можна отримати з 8-ї години ранку. За необхідності спеціалісти служби

здійснюють виїзд для обстеження та видачі акта щодо придатності та подальшої експлуатації димоходів.

Групу пічників при комунальному підприємстві очолює фахівець з понад 40-річним досвідом безперервної роботи Пашенко Григорій Антонович.

Телефони для довідок:
(098)581-65-06;
(04598) 40-357.

З ТУРБОТОЮ ПРО КЛІЄНТІВ

Розуміючи, що усе більше жителів Київської області використовують електроопалення для обігріву будинків в зимовий період і що проведення планових ремонтних робіт на електрообладнанні може впливати на зниження температури в приміщеннях і заподіювати клієнтам дискомфорт, ДТЕК Київські регіональні електромережі ухвалила рішення обмежити графік проведення планових ремонтів. Нові правила будуть діяти на постійній основі та передбачають:

- заборону на проведення планових ремонтних робіт в електричних мережах, пов'язаних з відключенням клієнтів, в умовах низьких температур повітря — нижче мінус 10°C в робочі дні й мінус 5°C у вихідні та святкові дні;
- при мінусових температурах термін планових ремонтних робіт з обмеженням подачі світла клієнтам повинен становити не більше п'яти годин;
- при технологічних порушеннях на об'єктах тепломережі забороняється виконання планових робіт в електричних мережах, пов'язаних з відключенням споживачів.

Компанія звертається до клієнтів з проханням дотримуватися простих правил енергоефективності взимку:

- при покупці побутових електроприладів надавайте перевагу енергоефективним пристроям. Як правило, потужність приладу вказана виробником — чим вона менша, тим краще. Особливу увагу слід приділити енерговитратним пристроям, серед яких електропе-

чі, холодильники, бойлери, електрочайники та праски;

• розподіляйте навантаження. Вмикайте найбільш потужні прилади по черзі. Особливо це важливо для будинків, побудованих до 2000 року. Вони, як правило, не розраховані на високі навантаження в мережі;

• намагайтеся уникати пікових годин навантажень. Зазвичай це час з 7:00 до 11:00 та з 20:00 до 22:00. На ці періоди припадає пік навантаження на мережі, як в окремо взятій квартирі, так і в районі;

• перейдіть на нічний режим енергоспоживання. По можливості використовуйте опалювальні прилади, посудомийні та пральні машини в нічні години. Це дозволить уникнути аварійних сплесків навантаження;

• перевірте наявність контактів електрика, адже якщо проблема з електропостачанням виникне в межах будинку, то це питання має вирішувати відповідальний за внутрішньобудинкову мережу:

- у квартирі - балансоутримувач або керуючий вашого будинку (ОСББ, керуюча компанія тощо);
- у приватному будинку — власник житла.

Якщо ж є необхідність збільшити договірну потужність для вашого будинку або квартири — зверніться з переліком необхідних документів в Центр обслуговування клієнтів ДТЕК Київські регіональні електромережі за місцем проживання або подайте запит онлайн на сайті компанії: dtek-krem.com.ua.

У БОЯРЦІ ВШАНУВАЛИ ВОЇНІВ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ

Вірність військовому обов'язку та вдячність, яка об'єднує дуже різних людей. А ще пам'ять, яка допомагає думати про майбутнє. Таким був лейтмотив мітингу, присвяченого 32-й річниці виведення радянських військ з Афганістану. Подія відбулася 15 лютого біля пам'ятного знаку «Воїнам-інтернаціоналістам» у парку Перемоги м. Боярка.

Поминальну літію відслужив військовий капелан Дмитрій Присяжний. Перед присутніми виступили: голова районної організації воїнів-інтернаціоналістів Лариса Козленко, заступниця Боярсько-

го міського голови Тетяна Кочкова, голова Боярського осередку організації воїнів-інтернаціоналістів Анатолій Глушко та начальник військово-облікового бюро Володимир Сікорський.

Загиблих воїнів, які виконували військовий обов'язок на території інших держав, вшанували хвилиною мовчання та покладанням квітів.

Для довідки:

Офіційно дата була встановлена в Україні 11 лютого 2004 року указом Президента України на заміну радянському Дню пам'яті воїнів-інтернаціоналістів.

Після закінчення Другої світової війни українські військо-

ві брали участь у 24 локальних війнах і збройних конфліктах на території 16 іноземних держав. За часів СРСР вони виконували «інтернаціональний» обов'язок у Чилі, Іспанії, Єгипті, В'єтнамі, Ефіопії, на острові Куба та в багатьох інших «гарячих» точках. Але найбільш масштабною та трагічною була війна в Афганістані, яка тривала 10 років — з 25 грудня 1979 року до 15 лютого 1989. Через горнило тієї війни пройшли 160 тисяч українців, 12 тисяч з них отримали поранення, контузії, були скалічені, а понад 3300 — не повернулися до своїх домів.

«НАЗИВАЙТЕ МЕНЕ ЛЮСЕНЬКА»

Ій не вистачило півроку, щоб перетнути сторічний рубіж — 7 лютого 2021 року Людмили Йосипівни Брагінської виповнилося б 100 років.

З цієї нагоди у Боярському краєзнавчому музеї відбулася презентація виставки, присвяченої цій непересічній особистості.

Про те, якою Людиною була ця жінка, розповідав її син Валерій Шарапов та її пацієнти-друзі. Саме так, адже після нетривалого спілкування з Людмилою Йосипівною вони переходили у розряд її друзів.

«Називайте мене Люсенька», — такою запам'яталася Людмила Йосипівна Зої Виборній, яка на час першого знайомства з лікаркою працювала Боярським міським головою. Так вона її і називала, відгукуючись на прохання Людмили Брагінської про надання допомоги її підопічним — ветеранам Великої Вітчизняної війни. На той час війну ще не було перейменовано на Другу світову.

Так з розповідей сина лікарки та людей, які мали щастя спілкуватися з Людмилою Йосипівною, вимальовувалися її фантастична життестійкість, сердечність, доброта, життєві принципи.

Почесний житель Боярки Людмила Йосипівна Брагінська (7.02.1921-21.07.2020 рр.) — медичний працівник із 61-річним стажем, з яких 44 роки працювала лікаркою Боярської Центральної районної лікарні.

Народилася в Кременчуці Полтавської області. На прохання померлої матері обрала професію лікаря, поступившись своїм бажанням вступити до гірничого інституту.

Свою трудову діяльність вона почала 1944 року у місті Фрунзе (нині — Бішкек, столиця Киргизії). Туди на початку війни евакуювали Харківський медичний інститут, де вона

навчалася. У тилу довелося сумішати навчання з роботою санітарки у військовому шпиталі. У лютому 1944 року Людмила закінчила Киргизький державний медичний інститут.

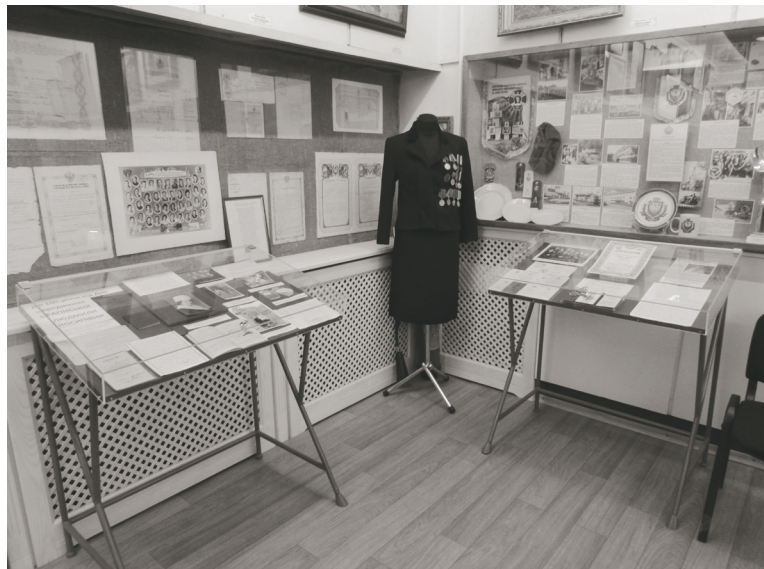
Там загартувався її характер: дівчині, відірваній від сім'ї, потрібно було самостійно прокласти свою стежку в житті.

Молоду спеціалістку відрядили на роботу до Кіровограда (нині — м. Кропивницький), працювала заступником завідувачого обласним відділом охорони здоров'я, а з квітня 1944 року — на посаді завідувачої лікувально-профілактичним відділом Кіровоградського обласного відділу охорони здоров'я. Її робота виходила далеко за межі цієї посади. Разом з іншими фахівцями об'їжджала села і райони області, а потім писала звіти про збитки, завдані війною кожному населеному пункту. Вела прийом як лікар-терапевт, лікувала хворих на туберкульоз, була лікарем при театрі та при установі Держстраху. Крім цього писала статті до газети. Любов до слова, літератури у неї залишилася на все життя. Слухати її було велике задоволення, бо свої розповіді вона «пересипала» цитатами з літературних класиків.

У 1950 році її чоловіка перевели на військову службу

до Києва, але квартири у столиці їм не дали. Винаймати житло у Боярці було дешевше, ніж у столиці. Тож сім'я оселилася в Боярці, а працювала Людмила Йосипівна у Мотовилівці. Бути головним лікарем сільської лікарні — це відповідальність не лише за здоров'я жителів села, а й за забезпечення лікарні медикаментами, дровами, хлібом і ще багато чим. Вона взяла на свої плечі ще одну ношу. У Мотовилівці був спеціальний будинок для 250 дітей-сиріт, батьки яких загинули на фронтах та в партизанських загонах. Коли їй запропонували бути лікаркою і для цих дітей, спочатку завагалася — чи встигати, адже, крім лікарні, чимало часу займала дорога з дому на роботу. Але відданість професії, любов до людей, йшлося ж про дітей-сиріт, перемогли.

На початку 50-х років не легко було без свого житла. Сім'ї виділили земельну ділянку під забудову, але на спорудження будинку зарплати не вистачало. Оскільки у столичній області вакантних місць не було, поїхала в село Перемога, що на Чернігівщині. Село було спалене німцями вщент, люди бідували, жили у землянках. Щоб відродити колгосп, жінки впрягалися в плуг, багато хворих, інвалідів. Людмила

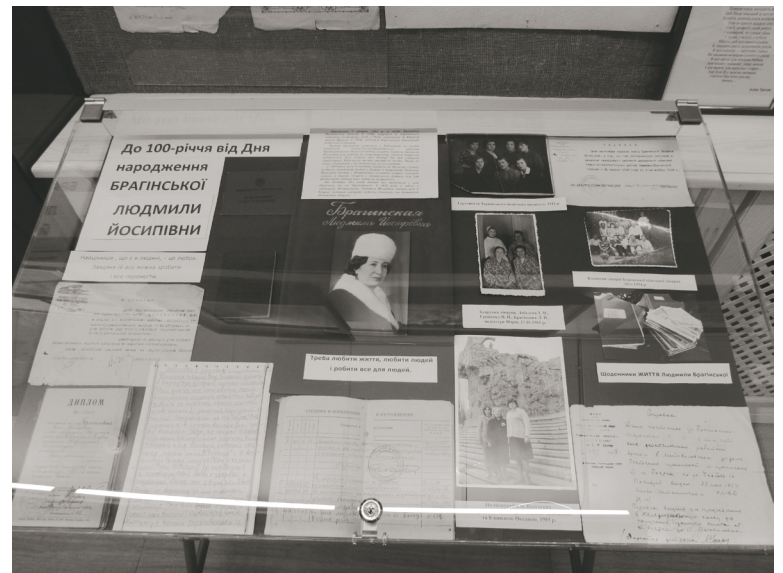

Йосипівна працювала на дві ставки. Вона заводила на своїх пацієнтів картки на газетному папері, бо іншого не було, оглядала кожного мешканця.

А потім викликала з району медкомісію, яка, за необхідності, встановлювала багатомільським мешканцям інвалідність.

У 1956 році з Чернігівщини довелося повернутися до Боярки — дуже захворів батько. Доглядала за ним і працювала у «швидкій допомозі». Умови роботи були жакхливими: одна машина на всіх, до хворих ходила пішки. А згодом стала першим дільничним лікарем у Боярці. Ця її прискіпливість у роботі проявлялася завжди. Боярчани пам'ятають, як вона, як член медичної комісії, ретельно відбирала допризовників на службу до армії, як регулярно перевіряла здоров'я всіх поранених на фронтах.

У 1966 році відкрилася нова лікарня. У ті роки Боярська поліклініка була поліклінікою передового досвіду — сюди приїжджали вчитися не тільки з України, а й з-за кордону. У колективі лікарні підібралися однодумці, які у своїй роботі прагнули досягти позитивних результатів.

Серед тих, хто впроваджував нові методи з профілактики та диспансеризації населення, завжди була і Людмила Йосипівна. У Боярській лікарні вона пропрацювала 44 роки.

Усе місто, від Тарасівки до кінця вулиці Шевченка в історичній частині Боярки, вона виходила пішки, відвідуючи хворих на дому, часто надавала допомогу і в себе вдома. Особливо Людмила Йосипівна любила сільських жителів, вона була принциповою, завжди відстоювала свої погляди та свої переконання, категорично ніколи не брала подарунків. У кожній людині вона бачила хороше, позитивне, любила гумор, завжди допомагала ближньому. З нею по сусідству поселилася жінка, переселенка з Вірменії, якій не вдалося переоформити пенсію з Вірменії до України. Людмила Йосипівна кожен місяць виділяла і передавала їй гроші з своєї пенсії. Коли

її просили поділитися рецептом довголіття, вона відповідала просто: «Треба любити життя, любити людей і робити все для людей».

Після виходу на пенсію у 1976 році Людмила Йосипівна продовжувала працювати та допомагати людям, жила сподіваннями і мріяла, що врешті-решт здійсниться її дві давні мрії: у Боярці з'явиться будинок-інтернат для людей похилого віку та музей охорони здоров'я. Свою допомогу у відкритті будинку-інтернату Людмили Йосипівни пообіцяла міська влада.

До 2001 року, тобто до 80-ти років, вона працювала лікарем-гастроентерологом та геронтологом Боярської Центральної районної лікарні. Людмила Брагінська допомогла одужати і повернути здоров'я тисячам людей, беручи близько до серця їхні проблеми та негаразди. Скільки слів щирої подяки почула вона за свою людяність, чесність, ширість та благородство! Людина світла, добра і щира — так називали її всі, хто хоч раз звертався до неї за допомогою. Її любили і рідні, і друзі, і численні пацієнти, які неодмінно переходили в категорію друзів.

Коли у Людмили Йосипівни запитували: у чому секрет її довголіття, вона відповідала: «Найцінніше, що є в людині, — це любов. Завдяки їй все можна зробити і все перемогти. Мені завжди допомагає любов до Бога, людей, моїх близьких, любов до природи. Словом, до всього, що нас оточує. Любові бажаю всім».

У 2010 році за визначні заслуги у розвитку соціальної сфери міста Людмили Йосипівни було присвоєно звання «Почесний житель міста Боярка».

До Боярського краєзнавчого музею син Людмили Йосипівни Валерій передав нагороди, дипломи, почесні грамоти, документи, зошити, щоденники та її особисті речі. В музеї цей архів збережеться для наступних поколінь і стане свідченням про епоху, в якій жила Людмила Йосипівна Брагінська.

За матеріалами Боярського краєзнавчого музею

ПОСОЛ ІЗ ВІЧНОСТІ

Минув століття з часу, як у Новосілках Бишівського району Київської області 21 лютого 1921 року у селянській родині Сиченка Кирила Пилиповича і Сиченко (Дженджери) Мотрони

книжок, у мандри до далекої Африки. В Новосілках він починав любити і творити у своїй уяві зачарований і такий гіркий у повсякденних турботах людський світ.

У 12 років хлопець вже добре знав, що таке голод і теплий окраєць хліба,

як і про отаманів Голубенка, Богатиренка і Кірсенка, ходило на Поірпінні та Придунав'ї багато легенд. Івана любили як патріота і героя. Оповідання всім сподобалося. А наш земляк, колишній уповноважений Симона Петлюри по організації військових частин до Української народної армії, Петро Тимошенко привселюдно розцілював і благословив юного автора.

Ровесниця, шкільна товаришка Володимира Малика, Петенко Віра Юхимівна (колишня вчителька Новосілківської школи), згадувала: «Володимир був старший за нас на 2 роки і в навчанні йшов на 2 класи вперед та ще й навчався на «дуже добре» (так у той час оцінювали відмінників навчання), тому ми поважали й прислухались до нього. Худорлявий, височенький, задумливий, з добрими світлими очима — таким запам'ятався. Пас корову тільки з книжкою. І книги: «Робінзон Крузо», «Шхуна Колумб», «Таємничий острів», «Втрачений світ» — будили в ньому та друзях бажання відчувати себе героями, подорожувати у незвідане.

У той час великим дивом було побачити паровоз, трактор, літак, машину, німе кіно... Першою була подорож на Васильків, щоб побачити паровоз (це більше 15 км в один бік). Туди йшли ватагою, грались, веселились. Дійшли. Паровоз і потяг побачили, та додому ледь дістались, бо стомились і дуже хотілось їсти. Та ще й дома «мандрівникам» дісталось.

Вдруге зібрались побачити «Зміїні вогні», але під селом Грузьке перехопили дорослі. І, нарешті, вирішили підготуватись «грунтовно» до третьої подорожі. Володя Сиченко розробив «маршрут». Човном по Ірпені (човен «прихватували» в сусіда Івана Козла) потрапити до Дніпра, з Дніпра в Чорне море, а потім у Середземне. І таким чином через річку Ніл досягти екватора Африки.

Отож, мали з собою пшоно, сало, хліб, сіль, сірники. Але вже під «Лисовкою», урочищем над Ірпенем за 2-3 кілометри від села, «мандрівників» перехопили односельчани. Кожний «мандрівник» одержав у нагороду хто пасок нижче спини, хто

відстояв голими колінами на гречці, хто пробував лозину по м'якому місцю.

Навколо Володі Сиченка, Володі Романченка, Павлика Тимошенка — відмінників-однокласників — об'єднувалися інші ровесники, і під ке-

письменника займає період перед війною, адже він у цей час написав багато віршів, датованих 1938-1941 роками, які ввійшли пізніше до збірки поезій «Червоні маки». Серед них — «Сльоза», «Вечір над річкою...», «Ясир», «Жу-

тварин, будівель, квітів, літаків. Виготовляли також макети вулиць села з хатками та електричними стовпами, на яких якимось чином спалахували вогники. Виготовили одномісний фанерний автомобіль, що рухався, мав педаль та кермо. Навіть каталися на ньому з «Кравцовою» гірки, що поряд зі школою.

Був тоді у селі струнний оркестр і співочий гурток. Першим заспівувачем був Володя Сиченко (Малик). «Де Володя, там і пісня, — жартували раніше, — бо виспівав собі дружину Галю, полюбивши пісню «Постій, дівко, постій, Галю».

Ці спогади Віри Юхимівни проливають світло на те, звідки у майбутнього письменника зародилась така палка любов до рідного краю, до України.

Як писав сам Володи-

мир Кирилович: «З 1928 по 1935 рік я навчався у Новосілківській семирічній школі, в 1938 році закінчив Ясногородську середню школу, а 1950 — Київський університет ім. Тараса Шевченка».

Особливе місце в житті

равка», «Вечір», «Мати», «На полустанку», «Весна», написані у рідному селі Новосілки та під час навчання у Києві. Хоч Володимир Малик не вважав себе поетом, але його друзі, яким полюбилася його творчість, надихнули юного автора до написання нових поезій. Перші вірші Володимира Малика були надруковані в журналі «Молодий більшовик» (нині «Дніпро»), який редагував Андрій Малишко. І хоч всі вірші не були надруковані до війни, але поетичні твори він писав і в далекій Німеччині, куди закинула його доля.

1941 року Володимир Малик навчався на третьому курсі філологічного факультету Київського університету, склавши 23 червня літню сесію. А вже 30 червня у складі студентського батальйону вирушив копати проти-танкові рови в Білогородці. 5 липня Володимир Кирилович у групі десяти студентів був відібраний військовим комісаріатом для виконання спецзавдання. Хлопців привезли до напівзруйнованого ДЗОТУ в Тарасівці та наказали за три дні навести там порядок. 8 липня Володимира Малика в Тарасівці знайшов батько і забрав додому в Новосілки. Проте вже 10 липня Володимир Кирилович знову пішов на Київ. У серпні 1941 року потягом поїхав до Харкова. Копаючи окопи в районі міста Люботина, потрапив під бомбардування й отримав поранення у праву ногу та ліве плече. Вперше смерть пройшла поруч

Василівни народився хлопчик, якому судилося стати відомим українським письменником — Володимиром Кириловичем Маликом.

«Мені пощастило народитися і вирости на берегах Ірпеня, найкращої у той далекий час річки у світі. Я потім багато, дуже багато бачив річок і вдома, на Україні, і в чужих краях, але кращої не зустрічав. Тиха. Чиста, з глибокими ямами та піщаними переломами, вона все літо цвіла жовтим лататтям та білими ліліями. А які високі очерети росли понад нею, які тіністі верби! Широкий — на кілометр — луг шумів луговими квітами, сіном, верболозом, а за ним — на тому боці — темно-зеленою стіною стояв предковичний бір. А в ньому ягід, горіхів, грибів — море!» — так про Новосілківський край і рідну річку Ірпінь писав Володимир Кирилович Малик.

Саме тут пройшло його босоніге дитинство. Саме звідси він вирушав, націтавшись пригодницьких

який рятує життя. Написав у ті непрості часи оповідання, яке читали в сільському клубі, і люди плакали від картин, змальованих у ньому. Після виклику до голови колгоспу, батько сказав синові: «Припиняй цю писанину, я не поїду через тебе на Соловки».

З того часу в пам'яті хлопця засіла тривога за долю рідного краю і українського люду. Він тоді замислив пробудити в українцях почуття гордості за свою героїчну історію, їх незламність у боротьбі з чужинцями. А коли подивився фільм про Тараса Трясила, який демонстрували у селі колгоспникам працівники київської кіностудії, то й зовсім заглибився в історичне минуле.

Одного суботнього вечора учень 6 класу Володя Сиченко читав переповненій аудиторії своє перше оповідання про Івана Гайового, командира кінного партизанського загону, який залишив Симон Петлюра в тилу ворожих військ. Про Гайового,

з письменником. У найближчому селі акушерка зробила перев'язку. Коли зміг ходити, повернувся до Харкова.

У Харкові Володимир Малик перебував до початку листопада, а потім з товаришами вирішив

йти пішки на Київ. У с. Новаки за 5 км від Лубен його нагодувала невідома жінка. Добравшись до Києва, Володимир ночував у ямі поблизу Дніпра при 20-градусному морозі. Вдруге смерть була поруч з Володимиром Маликом. Під'їхав на автомобілі до с. Мила. До рідних Новосілок залишалося 20 кілометрів. Коли сонце сідало, Володимир Малик прийшов на рідне подвір'я. Повернення додому відібрало у нього всі сили. Кілька днів він не міг піднятися з ліжка. Виходити на вулицю Володимир почав лише через кілька місяців.

У лютому 1942 року в Новосілках розпочалася мобілізація на роботи до Німеччини. Володимир Малик замість молодшого брата Михайла їде до ворожої країни. Кінцевою зупинкою було місто Ерфрут.

Володимир разом з іншими полоненими перебував у трудових таборах міст Гота, Заалека. Останнє місто роботи було якраз місто Заалек, де він працював пекарем. А 12 квітня 1945 року місто було визволене американськими військами. Наприкінці травня 1945 року Володимир Малик був перевезений з американської зони у радянську, у місто Мейсен. Після перебування у фільтраційних таборах, Володимиру Малику був виписаний бланк, з яким він міг повернутися додому. 9 жовтня Володимир Кирилович знову зайшов до батьківського подвір'я. Так для нього закінчилася Друга світова війна.

В. К. Малик писав: «Народ, який не знає своєї історії, не може називатися народом. Це просто населення. Та, власне, до недавнього часу нас

так і називали: населення України, зверталися до населення України. Термін «український народ» намагалися обійти, вживати

Володимир Малик із дружиною Галиною Леонтіївною

якомога рідше. Правда історія була під сімома замками. Нині постало питання про те, щоб відродити національну свідомість нашого народу. Найкоротший шлях до цього — розповіді правду про нього, його минуле, ознайомити його з документами, писемними та іншими історичними джерелами».

Ці слова є своєрід-

Побратими В. К. Малик і П. П. Сиченко

ним заповітом для кожного вчителя історії та й не лише вчителів, а всіх, хто не байдужий до майбутнього своїх дітей. Щасливе майбутнє можливе лише у своїй хаті, своїй сім'ї, своїй державі. Володимир Кирилович з усіх своїх творів особливо цінував казки-легенди для молодших читачів: «Журавлі-журавлики» (1957), «Чарівний перстень» (1959), «Месник із лісу» (1962), «Воевода Дмитро», «Микита Кожум'яка», «Червона троянда» (1963). Творчим успіхом письменника, як він сам визнавав, є тетралогія «Таємний посол»: «Посол Урус-шайтана» (1968), «Фірман султана» (1969), «Чорний вершник» (1976), «Шовковий шну-

рок» (1977).

Добрим доробком були історичні романи «Князь Кий» (1982), «Черлені щити» (1985). Володи-

ім. Лесі Українки, премії фонду ім. Т. Г. Шевченка, імені Панаса Мирного.

А його друг і соратник Петро Панасович Сиченко

сказав про свого побратима: «Усьому є свій початок і свій кінець. Відійшла за межу Вічності Велика Людина, про яку ще говоритимуть і писатимуть довгий час, читатимуть і перечитуватимуть. Його твори увійшли до класичного фонду не тільки нашої, української, а й світової літератури».

У заповіті молодому поколінню Володимир Малик писав: «Любі діти! Розпочинається Новий рік, а з ним третя чверть. І знову ви за партами здобуваєте знання. Хочу побажати вам доброго здоров'я (це головне!), щастя та добробуту ва-

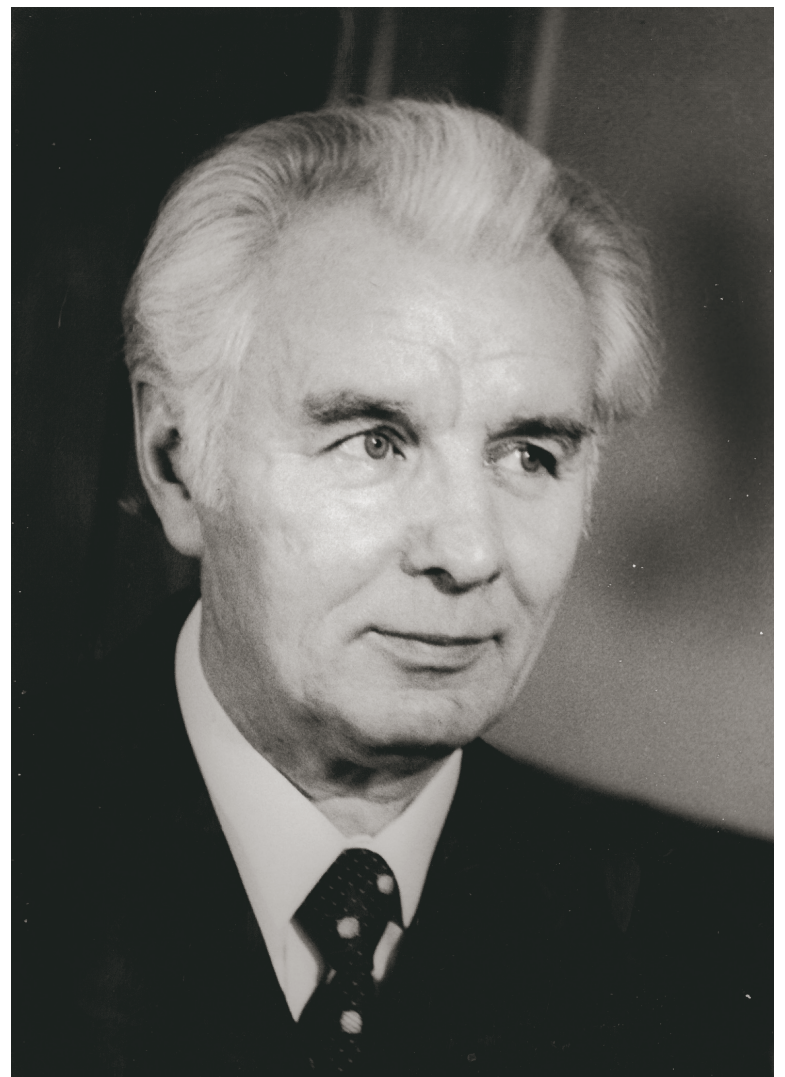
шим батькам. Вам, юним, жити у третьому тисячолітті, вам будувати Україну. Прошу вас, зробіть її як ляльку! Хай вона буде на кінець ХХІ сторіччя гарною як молода дівчина, міцна як хлопці-козаки! Щоб жили вони у мирі і злагоді, щоб ви і ваші діти та онуки були в ній щасливі, щоб її поважали у світі! А для цього потрібно не багато — знання та працьовитість. Та ще культура — кожного з нас! Я все життя мріяв побачити наш український народ культурним, заможним, щасливим. Я вже не побачу цього. А ви побачите, тільки будьте розумні та порядні. Хай вам щастить. Щиро Володимир Малик».

*Любіть Україну,
як матір любіть!
За землю, за ріки, за даль голубину,
за мову і пісню її солов'їну,
за долю й недолю минулих століть
любіть Україну!*

Ні, не даремно прожив на світі цей уславлений літописець, посол із вічності, народжений на Новосілківській землі, щоб духовно збагачувати серця мільйонів землян.

*Микола Білоцький,
вчитель історії Новосілківської ЗОШ І-ІІІ ступенів,*

*Олександра Коцюба,
вчитель української мови та літератури
Новосілківської ЗОШ І-ІІІ ступенів*

ЖИТТЯ СЕРЕД КВІТІВ

Художня виставка пам'яті Надії Кубар у Боярському краєзнавчому музеї

Запрошуємо на виставку пам'яті художниці, педагога Надії Ананіївни Кубар, яка майже 40 років віддала тара-сівським школярам, навчаючи їх малювати. 24 січня 2020 року вона відійшла у вічність, залишивши по собі більше тисячі робіт та світлі сподини у серцях декількох поколінь своїх учнів та шанувальників творчості.

Дуже символічно, що ця виставка відкрилася напередодні приходу весни. Адже на картинах Надії Кубар — переважно композиції квітів, у які вона була безмежно закохана. Її квіткові акварелі настільки живі, що здається, пахнуть медом, вранішньою россою та сонцем. А соняшники, гладіолуси, чорнобривці, мальви не лише передають красу природи, а й опоетизовують пензлем красу життя.

Долучайтеся до перегляду та дружньої зустрічі з родиною художниці та її творчим доробком. Виставка експонує до 26 березня 2021 р.

*Ольга Городня,
науковий співробітник
Боярського краєзнавчого музею*

СОРТУЙМО ПРАВИЛЬНО ТА З ЛЮБОВ'Ю

А ви знали, що не всі паперові вироби можна віддати на переробку? А те, що на перший погляд здається паперовим, насправді може таким і не бути?

Якщо ви нещодавно почали сортувати сміття, то наш гід точно стане вам у нагоді.

Що потрібно пам'ятати передусім?

Вся сировина має бути чистою, сухою та зім'ятою (стиснутою). Якщо ми говоримо про паперові відходи, то тут потрібно пам'ятати, що важливо зі всіх паперово-картонних виробів зняти скотч.

Які відходи можна викидати у бокс «Папір»? - картон і картонна упаковка (з-під косметики, ліків, продуктів, гаджетів тощо); - білий папір А4; - журнали, газети, книжки; - альбоми, зошити; - паперове пакування (без слідів жиру); - гілзи від туалетного паперу, упаковка з-під яєць.

Що не можна викидати разом з паперовими відходами? - Tetra Рак упаковку (з-під молока, соків, кефіру тощо) та паперово-пластикові горнятка (ті, що здаються паперовими, але мають тонкий шар поліетилену) — ці відходи викидаємо у бокс «Пластик»; - чеки, факсовий папір; - пергамент; - брудний папір в олії чи в жирі (наприклад, упаковку take-away від лапші); - комбіновану упаковку (наприклад, яка окрім паперу містить бульбашкову плівку), обгортку Еколін (для сирків, сиру), дой-паки із зіп-застійкою; - крейдований папір, дрібний папір; - серветки, туалетний папір, паперові рушники.

**«Салтівський м'ясокомбінат»
запрошує на роботу
продавців продовольчих
товарів
у новий магазин у м. Боярка.**

**Досвід роботи обов'язковий.
Звертатись за тел.:
(097) 909-99-59.**

ГОРОСКОП

Овни

Для вас цей період буде схожий на фільм, в якому герой, долаючи апатію, самотність, інтриги ворогів, виходить переможцем, оточений люблячими друзями, й відкриває можливості для кар'єрного росту. Ви зможете розкрити усіх таємних ворогів, знайти конструктивні рішення.

Тельці

Період буде вдалим і спокійним. Фінансова ситуація буде сприятливою, можете отримати допомогу з несподіваних джерел. Необхідно розібратися у своїх справах і навести порядок. Удача буде на вашому боці, але головне — не втратити цей шанс.

Близнюки

Головна порада — підтримувати баланс між роботою та сунками, не забуваючи про здоров'я. Беріться за нові проекти і не приховуйте своїх талантів.

Раки

Ви працювали дуже наполегливо, час збирати плоди своєї праці. Відкиньте повсякденні труднощі й погляньте на свою половинку іншими очима — це внесе гармонію у стосунки подружжя.

Лев

Очікуйте збільшення сили, енергії та працездатності. Будь-які дії стануть виразними, чіткими, а зусилля, спрямовані на досягнення мети, будуть виправдані найближчим часом. Перед вами постане складний вибір, який визначить подальший вектор розвитку відносин з партнером.

Діви

Проявивши енергію та вміння розв'язувати складні проблеми, можна буде уникнути неприємностей. Прагніть виправити помилки попередніх місяців. Ви будете відчувати свободу, внутрішню енергію для реалізації давно запланованих планів. Проявляйте духовну зрілість задля обґрунтованих рішень.

Терези

Період не обіцяє ні яскравих подій, ні запаморочливих перемог. Щоб отримати позитивні емоції, вам доведеться докласти зусиль, помічаючи позитивні моменти серед нудної повсякденності. Не розслабляйтеся.

Скорпіони

Спокійний період. Можливий пошук духовного сенсу, участь у колективних заходах, прояв бажання взяти на себе нові обов'язки. Є шанс зустріти надійних партнерів або викрити недоброчесливців. Час для краси та спорту, прислухайтеся до своїх бажань, розслабтесь і відпочиньте.

Стрільці

Не буде кардинальних змін у повсякденному житті. Поспіх у веденні бізнесу буде перешкодою для їх успішного завершення. Це період, коли не слід міняти коней на переправі, але стояти осторонь — це не ваше. Щаслива випадковість не раз дозволить вам переможно посміхнутися.

Козероги

Період позитивних тенденцій, в яких успіх буде розвиватися і закріплюватися. Унікальний період для важливих пам'ятних подій. Можливі короткочасні знайомства, наслідком яких будуть цікаві й швидкоплинні романи. Новий бізнес, інноваційна ідея чи монетизація хобі — це те, про що слід подумати.

Водолії

Час бути успішним, до того ж весна — це час кохання. Варто не впадати у крайнощі й знаходити компроміси в будь-якій ситуації. Важливо раціонально розподілити дохід і вкласти частину капіталу в роботу.

Риби

Зорі обіцяють вам максимальну можливість впливати на свою долю. Ця свобода дозволить вам показати найкращі сторони характеру. Слід обережно використовувати енергетичні ресурси. Це дозволить уникнути загального спаду енергії. Сміливо підключайте інтуїцію для розв'язання важливих питань.

Джерело — maximum.fm

ПРИВАТНИЙ ЛІКУВАЛЬНО-ДІАГНОСТИЧНИЙ ЦЕНТР ЗАПРОШУЄ ДО СПІВПРАЦІ НА ПОВНУ ЧИ ЧАСТКОВУ ЗАЙНЯТИСТЬ ЛІКАРІВ ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

- **терапевт**
- **гастроентеролог**
- **дерматолог**
- **пульмонолог**
- **ендокринолог**
- **алерголог**
- **масажист**
- **реабілітолог**

Основні вимоги: вища медична освіта, наявність сертифіката спеціаліста, досвід роботи.

Обов'язки: амбулаторний прийом пацієнтів, консультація, діагностика, складання схем лікування

Ми пропонуємо: можливість працювати за сумісництвом, зручний графік роботи, комфортне робоче місце, гідну заробітну плату (рівень з/п погоджується при співбесіді)

Місце знаходження: Київська обл. Фастівський р-н, смт Борова, вул. Глібова, (заліз. станція «Мотовилівка»)

Адреса для відправки резюме: medicon.info@ukr.net

Контактна особа: Віктор (067) 401- 56-84

РЕКЛАМА В ГАЗЕТІ (04598) 47-079

Втрачене Посвідчення про приписку до призовної дільниці, видане Цвігуну Олесю Дмитровичу Києво-Святошинським районним військовим комісаріатом, вважати недійсним.

Втрачений військовий квиток серії МО № 027585, виданий Везне Руслану Вікторовичу 09.11.1979 р. н., вважати недійсним.

Втрачений військовий квиток серії МО № 306387, виданий Бойку Андрію Олександровичу, вважати недійсним.

5.03.2021 р. об 10:00 відбудеться встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), яка розташована за адресою: Київська обл., м. Боярка, вул. Лінія 5, ділянка 49.

Просимо з'явитися на встановлення (відновлення) меж земельної ділянки всіх землевласників (землекористувачів) суміжних земельних ділянок для підписання акту прийомки-передачі межових знаків на зберігання.

5.03.2021 р. об 11:00 відбудеться встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), яка розташована за адресою: Київська обл., м. Боярка, вул. Шевченка, 101-а.

Просимо з'явитися на встановлення (відновлення) меж земельної ділянки всіх землевласників (землекористувачів) суміжних земельних ділянок для підписання акту прийомки-передачі межових знаків на зберігання.